

ԲԱՅՑ ԱՅՍ ԱՆԳԱՍ ԵՍ ՊԻՏԻ ԳՈՐԱՆԱՍ

ԲԱՆԱԼԻ ՀԱՄԱՐՆԵՐ. ՂՈՒԿԱՍ 17.11-19

¹¹ Երբ նա Երուսաղեմ էր գնում, Սամարիայի ու Գալիլեայի միջով էր անցնում: ¹² Եվ մի գյուղ մտնելիս նրան տասը բորոտներ հանդիպեցին, որոնք հեռու կանգնեցին և բարձրաձայն ասացին. ¹³ «Յիսուս, Վարդապետ, ողորմիր մեզ»: ¹⁴ Երբ տեսավ, նրանց ասաց. «Գնացե՛ք, ձեզ քահանաներին ցույց տվե՛ք»: Եվ նրանք գնալիս մաքրվեցին: ¹⁵ Նրանցից մեկը, երբ տեսավ, որ բժշկվեց, վերադարձավ՝ բարձրաձայն փառաբանելով Աստծուն: ¹⁶ Նա երեսնիվայր ընկավ Յիսուսի ոտքերի առաջ և գոհություն էր հայտնում, և ինքը սամարացի էր: ¹⁷ Յիսուսը պատասխանեց և ասաց. «Չէ՞ որ տասն էլ մաքրվեցին, արդ այն ինը որտե՞ղ են: ¹⁸ Վերադարձողներ չգտնվեցի՞ն Աստծուն փառք տալու համար, բացի այս այլազգուց»: Եվ նրան ասաց. ¹⁹ «Վեր կաց գնա՛, քո հավատը փրկեց քեզ»: (Սամարացի կինը, Բարի Սամարացին և Բորոտ Սամարացին)

Այս մարդկանց առանձին պահելու պատճառը բժշկական անհրաժեշտությունը չէր. Յարցն այն էր, որ այս վիճակով մարդիկ համարվում էին հոգեպես անմաքուր: Որոշ ռաբբիներ ուսուցանում էին, որ մաշկի այս վիճակը պատիժ էր կոնկրետ մեղքերի համար՝ վերադառնալով Միրիամի այն դեպքին, երբ նա ապստամբեց իր եղբոր՝ Մովսեսի դեմ: Բայց կային շատ բաներ, որոնք կարող էին ձեզ անմաքուր դարձնել: Ամսվա որոշ ժամանակներում կանայք անմաքուր էին համարվում և ստիպված էին հեռու մնալ տղամարդկանցից և տաճարից, մարմնից ցանկացած արտահոսք կարող էր ձեզ անմաքուր դարձնել: Եթե դուք դիպչեիք դիակի կամ սատկած կենդանու, դուք անմաքուր կհամարվեիք: Կրկին «մաքուր» պիտակ ստանալու համար պետք էր ոչ թե բժշկի, այլ քահանայի մոտ գնալ:

Ղուկաս 5.12-13 –Տեր, եթե կամենաս, կարող ես ինձ մաքրել: Եվ նա, իր ձեռքը մեկնելով, դիպավ նրան ու ասաց. Կամենում եմ, մաքրվիր: Եվ բորոտությունն իսկույն նրա վրայից անցավ:

Յիսուսը իր ծառայության ընթացքում նպատակադրեց դիպչել անմաքուր մարդկանց, այդ թվում՝ բորոտներին, արյունահոսող կնոջը և մահացածներին: Մարդիկ, ովքեր անմաքուր էին համարվում, իրավունք չունեին գնալ երկրպագության: Ես գտնում եմ, որ նույնիսկ այսօր մեր ընկերներից ոմանք կարծում են, որ չեն կարող եկեղեցի գալ, քանի որ անմաքուր են: Նրանք պետք է մաքրեն իրենց կյանքը, նախքան Աստծուն երկրպագելը: Անկասկած, մեր ընկերներից ոմանք կարծում են, որ մենք իրենց անմաքուր արհամարհանքով ենք նայում: Յիշում եք մաքուր և անմաքուր կենդանիների մասին, որոնք տեսիլքում հայտնվեցին Պետրոսին. տեսիլքի իմաստը, ինչպես Պետրոսը հասկացավ, այն էր, որ ոչ մի մարդ անմաքուր չէ: Աստված ընդունում է բոլորին:

15 Նրանցից մեկը, երբ տեսավ, որ բժշկվեց, վերադարձավ՝ բարձրաձայն փառաբանելով Աստծուն: 16 Նա երեսնիվայր ընկավ Յիսուսի ոտքերի առաջ և գոհություն էր հայտնում, և ինքը ՍԱՄԱՐԱՑԻ ԷՐ:

I. ԵՐԱԽՏԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԾՆՈՒՄ Է ԵՐԿՐՊԱԳՈՒԹՅՈՒՆ:

- **Հին Կտակարանում կան 11 եբրայերեն բառեր, որոնք թարգմանվում են որպես Փառաբանություն, Գոհություն և երախտագիտություն:**

1. *Today*: Գոհաբանության երգչախումբ:
2. *Barak*: Ծնկի գալ ի նշան գոհության:
3. *Tehillah*: Երախտագիտության երգ երգել:
4. *Halal*: Տոնել, փառք տալ, խենթի պես աղմկել ուրախությամբ, ցնծալ Աստծուն երկրպագելով:
5. *Yadah*: Ձեռքերը բարձրացրած շնորհակալություն հայտնել:
6. *Zamar*: Երաժշտական գործիքների ձայնակցությամբ շնորհակալություն հայտնել:
7. *Shabach*: Բարձրաձայն շնորհակալություն հայտնել:

Սաղմոս 100.4 - Նրա դռները մտե՛ք գոհությամբ (*Today* - Գոհաբանության երգչախումբ), նրա սրահները՝ փառաբանությամբ (*Tehillah* - Երգով գոհաբանությամբ). գոհացե՛ք նրանից (*Yadah* - Ձեռքերը բարձրացրած շնորհակալություն հայտնել) և օրհնեցե՛ք (*Barak* - Ծնկի գալ ի նշան գոհության) նրա անունը:

II. ԵՐԱԽՏԱԳԻՏՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՅՆ Է, ԻՆՉ ԶԳՈՒՄ ԵՍ, ԻՍԿ ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆԸ ԱՅՆ Է, ԻՆՉ ԱՆՈՒՄ ԵՍ:

Մի բան է երախտապարտ լինելը, մեկ այլ բան է շնորհակալություն հայտնելը:

ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆԸ ՆՈՐ ԿՏԱԿԱՐԱՆՈՒԹՅՈՒՆԸ ՀԻՉՊԱՏԱԿՎՈՒՄ Է 73 անգամ, Ավետարանում՝ 20 անգամ: Աստվածաշունչը արձանագրում է 4 անգամ, որտեղ Հիսուսը շնորհակալություն հայտնեց.

Կողոսացիներին 3.16-17 - 16 ...ձեր սրտերում երախտագիտությամբ օրհնե՛ք Տիրոջը սաղմոսներով, օրհնություններով ու հոգևոր երգերով: 17 Եվ ամենը, ինչ էլ որ անեք՝ խոսքով կամ գործով, ամեն բան Տեր Հիսուսի անունով արեք՝ նրա միջոցով գոհություն հայտնելով Աստծուն և Հորը:

17 Հիսուսը պատասխանեց և ասաց. «Չէ՞ որ տասն էլ մաքրվեցին, արդ այն ինը որտեղ են: 18 Վերադարձողներ չգտնվեցին Աստծուն փառք տալու համար, բացի այս այլագգուց»:

Մնացած ինը վազում են դեպի տաճար, բայց ո՞ր կարող է գնալ Սամարացին: Սամարացուն չթողեցին տաճար մտնել: Չկար մի քահանա, ով նրան մաքուր կհայտարարեր: Ինչ վերաբերում է Հրեաների մեծամասնությանը, նա անմաքուր է ծնվել և անմաքուր կմեռնի: Նա վերադարձավ Հիսուսի մոտ, քանի որ Հիսուսն այն ամենն էր, ինչ ուներ: Ինչպես Պետրոսը հարցրեց Հիսուսին մեկ այլ իրավիճակում. «Ուրիշ ո՞ւմ մոտ կարող ենք գնալ»: Բոլոր վտարվածներից ամենաերախտապարտն էր կրկնակի հեռացվածը: ՍԱՄԱՐԱՑԻՆ!

III. ԻՆՉԻՐ ՀԱՄԱՐ ԵՆՔ ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆ ՀԱՅՏՆՈՒՄ:

Ես. 63.7 - Տիրոջ ողորմությունները պիտի հիշեմ, Տիրոջ գովասանքները, Տիրոջ բոլոր մեզ արածների համեմատ, եւ այն շատ բարիքը՝ Իսրայելի տան համար, որոնք նա արեց իր գթությունով ու առատ ողորմությունով:

- **Անշնորհակալ լինելը համարվում է մեղք.**

Հռ. 1:21 - Որովհետեւ Աստուծուն ծանաչելով, նորան Աստուծո պէս չ'փառաւորեցին՝ կամ շնորհակալ չ'եղան. այլ իրանց մտածմունքներում ունայնացան եւ նորանց անմիտ սրտերը խավարուեցան:

- **Պողոս առաքիալը ուներ գոհացող վերաբերմունք:**

13 Ամեն բան կարող եմ ինձ զօրացնող Քրիստոսով:

Փիլիպ. 4:12-13 - ¹² Գիտեմ պակասություն քաշել, եւ ավելությունով լինելն էլ. ամեն բանի մէջ ամենին լավ տեղեկացած եմ՝ կշտանալն էլ սովելն էլ. ավելությունով ունենալն էլ, պակասություն քաշելն էլ:

Եբր. 13.15 - ¹⁵ Ուստի նրա միջոցով ամեն ժամանակ Աստծուն օրհնության գոհ մատուցենք, այսինքն՝ նրա անունը դավանող շրթունքների պտուղը:

IV. ԳՈՎԱՍԱՆՔՆ ՈՒ ՇՆՈՐՀԱԿԱԼՈՒԹՅՈՒՆԸ ԻՍԿԱԿԱՆ ՀԱՎԱՏՔԻ ԱՊԱՅՈՒՅՑՆ ԵՆ:

Եվ նրան ասաց. ¹⁹ «Վեր կաց գնա՛, քո հավատը փրկեց քեզ»:

Կող. 2.7 - Արմատացած եւ նորանում շինուած, եւ հավատքում հաստատուած՝ ինչպէս որ սովորեցիք՝ աճելով նորանում գոհութիւնով:

Նկատեցի՞ք, թե ինչ է տեղի ունենում պատմության վերջում: Սամարացին վերադարձավ և ասաց «Շնորհակալություն», իսկ Յիսուսն ասում է՝ «Վեր կաց գնա՛, քո հավատը փրկեց քեզ»: Ոչ թե «քո երախտագիտությունը քեզ առողջացրեց», այլ քո հավատքը: Յիսուսը գիտեր, որ այդ մարդու հավատքը արտահայտվում էր որպէս երախտագիտություն, իսկ երախտագիտությունը, հավատքի ձև է: Հավատքը կախված է Աստծո շնորհից և ողորմությունից: Երախտագիտությունն այն զգացումն է, որը ծագում է սրտում կախված լինելով Աստծո շնորհից:

ԻՆՉ Է ԱՍՈՒՄ ՍՈՒՐԲ ՀՈԳԻՆ ՔԵՉ ԱՅՍ ՊԱՏԳԱՄԻ ՄԻՋՈՅՈՎ